

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

('Εκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

TIMAI KATAKΛΩΡΗΣΙΩΝ
Δια-ριθμίν ο στίχος λεπτὰ 25
Ε δοξογές καὶ ἀγγίδης καὶ ἀπὸ κοπίν

Συντάχτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ · · · Δραχ. N 14.
Παρτικουλάκια κ. θ' έξαρτησις

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς.

Ἐὰν παρῆλθον αἱ ἐκλογαὶ καὶ δὲκτικαὶ τούτων σάλος εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, χωρὶς νῦν ἀφίσασιν ὑρατὰ ἔχνη τῆς διαβάσεως των, δὲν πρέπει νῦν ἀντιπρόθιμων καὶ ἡμεῖς οὕτω πρὸ αὐτῶν καὶ ὡς πρὸ τῶν συνήθων γεγονότων τοῦ καθημερινοῦ έισου. Ἐκάστη ἐκλογὴ δὲν πρέπει νὰ ἔξετάζηται εἰς τὸ τελικὸν αὐτῆς ἀποτέλεσμα μόνον, διότι οὐχὶ ταύτην αὐτῆς μόνην τὴν ἔποψιν παρουσιάζει εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν Βαθμιαίαν τελειοποίησιν τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς χρηστότητος ἐνδε λαοῦ τίνας ἔξελέσατο ὁ λαὸς ἔσωτοῦ ἀντιπροσώπους, δὲν εἶναι τὸ μόνον σπουδαῖον τοῦ ζητήματος μέρος· σπουδαῖον ἐπίσης εἶναι, καὶ τοσαὶ τὸ σπουδαιότερον, ἡ πατέρεσσα Ἰδέα, η οἵτις ὑπηγόρευσεν ταύτην καὶ ὅχι ἔκεινην τὴν ἐκλογὴν καὶ διὰ τίνων ὁδῶν ἥχθη διαδε πρὸ τῆς καλπῆς. Ἐκάστη ἐκλογὴ ἀρχόντων εἶναι ἀναπόφευκτον πείραμα, ἀλλὰ τὸ πείραμα τοῦτο δύναται καὶ νὰ κρατύῃ τὸν τάξιν καὶ νῦν ἀσθενώσῃ τὸν δραγανισμὸν τοῦ τόπου· δύναται ἀντὶ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν πολιτείαν νέα στοιχεῖα ζωῆς καὶ προσδού, νὰ ρίψῃ εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ πληθούς σπέρματα δηλητηριωδῶν ἰδεῶν καὶ νὰ ἀνυίξῃ τὸ στάδιον εἰς ἐπιθυμίας λαταρίας καταχρίτους. Σπουδαῖον λοιπὸν πρόκειται ἔργον ἡ ἔρευνα πάσης ἐκλογῆς καὶ ὑπὸ ταύτην αὐτῆς τὴν ἔποψιν καὶ ὑπὸ αὐτῆν θὰ ἔξετάσωμεν σήμερον τὴν ἀριτελεῖαν παρ' ἡμῖν διεξαγθεῖσαν.

Οι παρακαλουθεούντες πάντοτε μετὰ προσοχῆς τὰς παρ' ἡμῖν διεξαγομένας ἐκλογὰς εἴτε τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, εἴτε τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπων καὶ οἱ ἐπισκοπήσαντες ἐξ ἀνωτέρας περιωπῆς καὶ μακρὰν πάσσοις προκαταλήψεως καὶ τὴν παρ' ἡμῖν διεξαχθεῖσαν κατὰ τὴν ἑδόμην ἴσταμένου, διέκριναν Βεβαίως διε τὸ κοινωνίας ἡμῶν συγκροτεῖται εἰσέτι ὑπὸ ψυσικῶν, ὡς εἰπεῖν, δυνάμεων καὶ τρόπων τινα μηγανικῶν καὶ διε τοι αὐτη στερεῖται τῶν ἔνστικτων ἐκείνων συντηρητικῶν στοιχείων, δινευ τῶν δποίων οἱ θεσμοὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πάντοτε ἀποτελέσματα σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ συνεπῆ εἰς τὸν προορισμόν των.

‘Η ἐκλογικὴ δύναμις παρ’ ἡμῖν περιηλθε σχεδὸν διάκριτος εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐκλογέων, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῆς ὀλίγης περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσκήσεως καὶ τῆς πονηρᾶς καθημερινῆς διδασκαλίας, δὲν δύναται οὕτε νὰ κατανοήσῃ ἐπαρκῶς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου διπέρ πρὸ τῆς καλπῆς ἐπιτελεῖ, οὕτε νὰ ἔξασκήσῃ αὐτὸν πρεπόντως. ‘Ο Θέλων νὰ πεισθῇ περὶ τούτου, οὐχὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων πάσης ἐκλογῆς, ἀτινα εἰσὶ τὰ ἀψευδέστερα μαρτύρια κύτου, ἀλλ’ ἐξ ἀπτῶν ὧς εἰπεῖν, στημέων, δὲν ἔγει τὸ νὰ μεταβῇ κατὰ τὴν ξυέραν τῆς ψυφοφορίας εἰς τινα ἐκ τῶν τόπων τῆς ἐκλογῆς καὶ νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ ἐπὶ μίαν μάρνη ὥραν’ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς διμίλους τῶν ἐκλογέων παρελαύνοντας πρὸ τῆς σειρᾶς τῶν καλπῶν, νὰ ἴδῃ τὸ ποιὸν αὐτῶν, ποία ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν πονηρῶν, νὰ ἀναγγύσῃ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν

τὰς ἀνακυκωμένας κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἴ-
δεις, ν' ἀκούσῃ τὰς εὐφυιολογίας τῶν, νὰ ἔδη
τὴν ἔκρηξιν τοῦ πάθους τῶν καὶ τὰς παντοῖας αὐ-
τοῦ ἑκδηλώσεις καὶ τὰ συναισθήματα ἃτινα κα-
ταλαμβάνουσι τὴν ψυχὴν τῶν πρὸ πάσης ψυφρο-
δόχου κάλπης, ν' ἀκούσῃ δὲ τοὺς δραχεῖς ἀλλ'
ἐκφραστικούς μονολόγους τῶν καὶ θὰ πειθῇ διε
τὸ πνευματικότερον ἔργον τελεῖται παρ' ἡμῖν ὑπὸ¹
ὑλικωτάτας περιστάσεις καὶ διε τὸν πολλῆς
δεδμενὸν ἐμπειρίας ἐπιτελεῖται εἴτε τυχαίως, εἴτε
ὑπὸ τὸ κράτος θειάων παθῶν. Τί θὰ ἔξελθῃ ἐκ
τῆς κάλπης ἐκείνης εἰς ἣν ἀνώνυμον πλῆθος ἔρρι-
ψεν ἥντι τῶν εὐγενεστέρων αὐτοῦ πόθων, τὰ πάθη
καὶ τὸ πεῖσμα του καὶ τὸ πεῖσσευμα τῆς σκαιο-
τητος καὶ τῆς ἀμαθείας του, δὲν εἶναι ἀνάγκη,
φρονοῦμεν, νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς, ἀφριῶ εἶναι γνωστὸν
διε ἐν πολιτείᾳ ἐλευθέρᾳ τὰς Κυβερνήσεις, ἐν
συγάτη ἀναλύσει, κατατείζει ἡ Φήφος τῶν πολιτῶν.

¹Δλλὰ δὲν πρόκειται καὶ περὶ τούτου σήμερον,
ἀλλὰ περὶ τοῦ διὰ τίνων ὁδῶν ἀγεταὶ συνήθως
ὅ ἐκλογεῖς πρὸ τῆς κάλπης καὶ διὰ τίνος διδα-
σκαλίας παρασκευάζεται εἰς ἐπιτέλεσν τοῦ με-
γάλου ἔργου τῆς ἐκλογῆς, τινα κρίνων μεντεπερ τῆς
χρησιμότητος τῶν θεσμῶν ἑκείνων, ἐφ ὃν ἐστηρί-
ξαμεν τῆς πολιτείας τὴν υπαρξίν καὶ τῆς χώρας
τὴν εὐθαιρεόταν.

"Ἄς τὸ εἴπωμεν ἄνευ περιστροφῶν" δὲ ἐκλογεὺς ἐν 'Ελλάδι φέρεται πρὸ τῆς καλπῆς διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης καὶ ἀντὶ νὰ μυηθῇ πρὸ τῆς ἐνασκήσεως τοῦ δίκαιωματος τῆς ψηφοφορίας, εἰς τὸ μετάκτιον δπερ ἔγκλειει ἡ ψῆφος του καὶ εἰς τὴν θυματοποιίδν καὶ δημιουργικὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτίζεται εἰς γενναῖας δύσεις παράθολα πολιτικὰ δόγματα, καὶ ἔξερθλονται τὰ φαυλότερα αὐτοῦ ἔνστικτα, μέχρις ὃν δὲ κυριαρχος ἐκλογεὺς κατασταθῇ ἀσυνείδητος δύναμις καὶ ἡ ψῆφος του ἡ τυχαῖη ἐκφρασίς αὐτῆς.

⁷Ἐν Ἐλλάσι οὐδεὶς ὑπολαμβάνει καθῆκον αὐτοῦ οὐδὲ συμφέρουν νὰ διαφωτίσῃ ἐν εὐθύτητι καὶ εἰς ιερινεῖα τὸν λαὸν περὶ τῶν ἀλγυθινῶν αὐτοῦ συμφερόντων, νὰ τὸν ποδηγετήσῃ εἰς τὴν ὁρίζην καὶ λελογισμένην ἔξασκοις τῶν δικαιωμάτων του καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του· τούναντίον δὲ πολλοὶ ὑπάρχουσιν ἀναλίσκοντες

Θησαυρούς καὶ εὑρύτες καὶ δραστηρίσητας καὶ εὐ-
γλωττίας ὅπως παραπλανήσωσιν αὐτὸν ἐν τῇ
πολιτείᾳ του, ἐν ταῖς ἴδεσι του καὶ ματαστήσω-
σιν αὐτὸν οὐ μόνον ἄχρηστον εἰς τὴν λειτουργίαν
τῶν θεομάθων, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριον εἰς τὰ ἀποτελέ-
σματα αὐτῶν. Ἐν μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν
ὑπάρχει ἡ τάξις ἐκείνη τῶν ἀνεπτυγμένων πολι-
τῶν ἥτις εἰς τὰ ἀλλα ἐλεύθερα κράτη, καθῆκον
αὐτῆς; Ἡγεῖται τὴν διδασκαλίαν καὶ διεφώτισιν
τοῦ λαοῦ περὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ
τῶν ἐν αὐτῇ ἀνακινουμένων ἑκάστοτε ζητημάτων.
Δὲν ὑπάρχει ἡ τάξις ἐκείνη ἥτις ἀλλαχοῦ πρέπτει
τὰ λεγόμενα πολιτικά, οὐχὶ ὡς βιοποριστικὸν ἐ-
παγγελμα, ἀλλ’ ὡς ὑποχρέωσιν ἐπιβαλλομένην
ἔις ἱστορικῶν λόγων καὶ τῆς ὑπερόχου ἐν τῇ κο-
νυνίᾳ θέσεώς της, ἥτις οὐδέποτε ἐπιτρέπει εἰς
ἔχυτὴν νὰ ἐκμεταλλεύηται ἐκ τῆς ἀμαθείας τοῦ
πλήθους, ἢ γα περαπλαιστὸν ἐν γνώσει καὶ ἐκ προ-

Οίσεως τὴν διάνοιαν αὐτοῦ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλιτείας. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει δημόσιος τύπος λελογισμένος καὶ εἰδικρινής, διστις ν' ἀποθελνή δ' ἀγαθὸς διδάσκαλος τοῦ πλήθους καὶ νὰ καθοδηγῇ αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ πρέποντος· εἰναὶ δ' εὐτύχημα ὅτι ἐ πολὺς λαὸς παρ' ἡμῖν διλγον ἀναιγινώσκει ἀκόμη τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας καὶ ἐλαχίστην προσοῦδει σημεσίαν καὶ ἄξιαν εἰς τὰ διδάγματα τῶν, καθ' δοσού ἔαν καὶ ἐκ ταύτης τῆς θολῆς πηγῆς θελεν ἀρύεσθαι γυνώματας καὶ πεποιθήσεις, ἣ στρέβλωσις τῆς διανοίας του θελεν εἰσθαι μείζων καὶ διεθριωτέρα εἰς ἔκυτὸν καὶ τὸν τόπον. Παρ' ἡμῖν οὔτε τάξις πολιτευτῶν ὑπάρχει ἵσκανη νὰ θυσιάζῃ τὸ λεγόμενον πολιτικὸν αὐτῆς συμφέρον ἢ τὴν δημοτικότητά της εἰς τὰς ἴδιας πεποιθήσεις καὶ νὰ ζητῇ νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰς εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πλήθους, ἀντὶ νὰ καταβιάζηται αὗτη μέχρι τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονησάτων αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἐλληνικὸς λαὸς μὴ δυνάμενος μήτε
ἀρέτην νὰ ἔχῃ ἀπραλῆ καὶ ἀσθῆτην γνώμην περὶ-
τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας, μήτε ἔχων ἄλλους
εἰλεκρινῶς συμβουλεύοντας καὶ παροτρύνοντας αὐ-
τὸν εἰς τὴν διάπρξιν τοῦ ἀγαθοῦ, κατὰ τὴν Ἑγά-
σκησιν τῶν δικαιωμάτων του, εἴτε μένει εἰς τὴν
διάκρισιν τῶν παθῶντου, εἴτε ἐποδοίνει ἔρμασιν τῶν
πονηροτέρων, ‘Ἡ λεγομένη παρ’ ἡμῖν καλὴ τάξις τῆς
κοινωνίας, θειές μέγα εἶχε συμφέρον νὰ καταστήσῃ
τὸ πολὺ πλῆθος, τὸ μέγα μέρος τῶν ἐκλογέων, ἐνή-
μερον τῶν ἀναγκῶν τῆς πολιτείας καὶ ἵκανόν νὰ ἐ-
πιτελῇ τὸν προορισμὸν του; κατὰ τοὺς δρους τοῦ πο-
λιτεύματος, περιώρισε τὸν δρίζοντα τῆς διανοίας τῆς
μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς οἰκίας ἢ τοῦ ἐργαστηρίου
της, τὴν δὲ ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ τὴν δραστηριότητα
περιέκλεισεν ἐντὸς τῶν στενῶν δρίων τοῦ ἀτομι-
κοῦ συμφέροντος, οὕτω δὲ οὐδεμίαν ἔξασκει ἐπιέρ-
ροὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑποδεεστέρων τάξεων,
αἵτινες ἔχουσι πάντοτε χρείαν εἴτε ὀδηγοῦ, εἴτε
τούλαχιστον παραδείγματος.

Ούτω δὲ λαδὸς μένων πανταχόθεν. ἀπειροφύρητος ἀποβαίνει ἀντικείμενον πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ή κερδοσκοπίας ἀνεξάντλητον, εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα πολιτικὸν κερδοσκόπου. Εἶναι μὲν πάντοτε δύναμις ἀλλὰ δύναμις ἀσυνείδητος· εἶναι μὲν πάντοτε δύκος διάρρηξ δατίς πίπτων συντρίβει, ἀλλὰ πίπτει κατὰ τοὺς φυσικοὺς, ὡς εἴπειν, νόμους τῆς θαρυτητος καὶ κατὰ τὴν ἀθησύνην ἢν λάμανει ὑπὸ ἐπιτηδείας χειρός. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔργον διπερ ἐπιτελεῖ δὲ λαδὸς ἐνασκῶν τὰ δικαιώματά τούς, δὲν εἶναι ἔργον ἀσυνείδητου ὑλῆς, εἰναὶ ἔργον δημιουργικὸν, διδόμενον πρὸς ἀποτελεσματικὴν αὐτοῦ ἐπιτέλεσιν καὶ λόγου καὶ φράνσεως καὶ ἐπιστήμης, ἵξει σύντοῦ δὲ ἡγητηταὶ ὑμεῖς τα συμφέροντα καὶ ἡ τύγχαν τῆς γώνας.

Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν τίνα εἰσὶ τὰ κινοῦντα
ἔλατήρια τὸν λαὸν κατὰ τὴν κρέσμον τῆς ἐκλο-
γῆς ὡραν καὶ τίνες οἱ τιθέμενοι αὐτὰ εἰς ἐνέργειαν.
Τὰ ἔλατήρια εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῷ πλεῖστον πάθη καὶ
στρεβλώσεις ἴδεων, οἱ δὲ κινοῦντες αὐτὰ εἰσὶν οἱ
ἔξι ἐπαγγέλματος πολιτευταί, οἵτινες ἀνύψωσαν
τὸ ἔργον τῶν τοῦτο εἰς περιωπὴν συστήματος.
Χ'πό τοικύτην κατάστασιν, οἱ λεγόμενοι πολε-

Πρόκειται π. χ. ή λύσις έθνικοῦ τινὸς ζητήματος καὶ ή Κυβέρνησις τῆς χώρας λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ποικίλας περιστάσεις ὑφ' ἃς τὸ κράτος διατελεῖ ἀποφασίζει νὰ στέρξῃ τὴν προτεινομένην λύσιν, ητὶς προσθάλει τὰς αἰσθήματα τῶν θερμοκοφάλων πατριωτῶν καὶ ἐγκαταλιμπάνει τὴν διὰ τῶν διπλων διεκδίκησιν κεκτημένων δικαιωμάτων, διότι φρονεῖ διὰ τὸ έθνος δὲν δύναται νὰ ἔπισυχη τὴν διεκδίκησιν ταύτην διὰ τῶν διπλων. Κατὰ τὴν πρόσιμον ταύτην στιγμὴν ἐπέρχεται η ἐκλογὴ τὴν ἀντιπροσώπων οἱ ἐπιδεξιώτεροι τῶν ἐπιδόξων Βουλευτῶν διακρίνουσιν ἀμέσως πόθεν πρέπει νὰ δρᾶξωνται τῆς διαινοίας καὶ τῆς καρδίας τοῦ πλήθους τῶν ἐκλογέων, ἵνα τὸ σύρωσι πρὸς ἑαυτοὺς· εῇ Κυβέρνησις ἐπρόδωσε τὸ έθνος δὲν ἐπρεπε ν' ἀποδεχθῇ τὴν προταθεῖσαν λύσιν τοῦ έθνικοῦ ζητήματος, ἐπρεπε νὰ πολεμήσῃ, ἕστω καὶ ἀνευστρατοῦ, ἀδελφοὶ δματίμονες ἔμειναν ἐξ ὑπαπτιότητος τῆς ὑπὸ τὸν ζυγὸν, κάτω η Κυβέρνησις καὶ η Κυβέρνησις πίπτει, διότι η πολιτικὴ κερδοσκοπία εὑρε τὸν κρίκον δι' οὐδὲ συρε τὸν λαόν. Πρόκειται π. χ. νὰ ἐπανορθωθῶσι τὰ λάθη καὶ η σπατάλη τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ διαρρυθμισθῶσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ η Κυβέρνησις εἶναι ιχναγκασμένην ἐπιβάλλη φόρους ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νομίμους αὐτῆς ὑποχρεώσεις καὶ ἵνα ἀγαπτύῃ τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Οὐδεὶς λαὸς ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν ἐπιβολὴν νέων καὶ ἀγνώστων φόρων, ἐπόμενον διέμενον ὅθεν ἦτοι καὶ διαλητικὰς νὰ διατεθῇ δυσμενῶς πρὸς τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθέντας. "Ἡ δυσμένεια αὐτῇ ἐνεῖχε μέγα ἐκλογικὸν κεφάλαιον, διπερ η πολιτικὴ κερδοσκοπία δὲν ἐδύνατο ν' ἀφήσῃ ἀνεκμετάλλευτον" περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἐγγυατο τοῦ πλήθους η ἀμάθεια καὶ η ἐπιδεξιότης τῶν ἀνεκμετάλλευτῶν: ἀκαροὶ οἱ φόροι, κάτω οἱ φόροι, δ λαδὸς ληστεύεται, δ λαδὸς ὑποχρεοῦται δι' ἀπανθρώπων νόμων νὰ πληρώνῃ τοὺς φόρους του, ἐνῷ δικαιοῦται νὰ ζῇ ἀμέριμνος ὡς τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ: τὰ μονοπώλια διλέθεισ, ἰδίᾳ τὸ τῶν παιγνιοχάρτων καὶ σιγαροχάρτου τὸ πετρέλαιον ἐφθύνην, ἀλλὰ κάτω διπερέλατος ζήτω τὸ δάκτω καὶ δύο· καὶ πίπτει δι πετρέλαιος, ἀλλὰ δὲν ἀναζεῖ τὸ δάκτω καὶ δύο καὶ η κακοδαιμονία τῆς χώρας ὡς ἐκ τούτου ὑφίσταται ἔτι· ἐπέτυχεν ἐντούτοις η εὐφυής ἐπίνοια καὶ δ λαδὸς ἐπανηγύρισε τὴν ἐπιτυχίαν της.

Ἐπειδὴ τοις ὁ λαὸς ἡγεμόνη ἐπαινῶν παρὰ σπουδαῖων ἀνθρώπων, ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ διαγνώσει τοῦ ἔθνους συμφέροντος καὶ τὴν καλλιτεχνῶν ἐκπυκῆρτησιν

αὐτοῦ, διὰ τῆς λελογισμένης ψῆφου του. Ὁ λαὸς διότι ἤθελε τι καὶ τὸ σχῆμα τούτον παραποίησε, δὲν ἐγένετο σῖσιος στεφάνου, ἀλλὰ η πωλιτικὴ αὐτοῦ ἀντροφὴ ἐγένετο ἐντελεστὴ διὰ τοῦτο καὶ μόνον. Ἐκεῖνο ὅπερ διατίθεται τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν φιλοπατρίαν ἐνδολαοῦ, εἶναι καὶ νὰ γνωρίζῃ τι θέλει καὶ νὰ ἔκτηται τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ποθουμένου καὶ νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ δὲ τὸ ποθουμένον μόνον πρὸς τὴν διλικὴν αὐτοῦ εὔπλασταν καὶ νὰ μὴ παρέχῃ τὴν δύναμίν τοι. εἰς τοὺς ἐπιδεικνύντας μακρόθεν παράδεισον ἀμερικανισάς καὶ ἀσυδοσίες, καὶ ἀπολαύσεως διλων τῶν ἀγαθῶν τοῦ προύπολογισμοῦ. Σήμερον δὲ λαὸς ἐπόθησε καὶ ἐπεδίωξε τὴν κατήργησιν φύρων, αὕτιον θάλησσῃ ν ἀποφύγῃ τὴν στράτευσιν, μεθαύριον θάλητήσῃ τὴν σεισάχθειαν, τὴν ἐπομένην ἵσως θ' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν κιτησιν καὶ θά εὑρῃ πολὺ εὔρυχωρα τὰ μέγαρα τῆς πόλεως δι' οἰκισιν ἀλιγατούμελῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀναμνησθῇ τὸ πετρέλαιον, ὃχι πλέον ὡς ἀντικείμενον φωτισμοῦ ἢ φορολογίας, ἀλλ' ὡς μέσον ἴσοπεδώσεως.

Είναι τάχα ἀδύνατον, ἀφοῦ σῆμερον δὲ λαδὸς
εὑρίσκει τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ διερμηνεῖς τῶν
πόθων τούς, καὶ ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὰ φρονήματά
τους, νὰ εὕρῃ αὐτοὺς τούς προστάτας τῶν μελλοντῶν.
κῶν πόθων του ἐνόσῳ ἡ θεραπεία καὶ ἡ ἔξυπηρέτη-
σις αὐτῶν ἀποτελεῖ τὴν μόνην σγέσιν τοῦ ἐντολέως
καὶ τοῦ ἐντολοδόχου; εἰναι ἄρα γέ δύσκολον φιλό-
δοξός τις νὰ περιποιηθῇ αὐτοῖς καὶ τοὺς ἄλλους
ἐκείνους ἄγγειους πόθους τοῦ λαοῦ καὶ νὰ περιβληθῇ
τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ πλήθους ὃς θεματοφύλαξ
τῶν νέων ἐκείνων φιλελευθέρων ἀρχῶν, αἵτινες
εἰσὶ πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸ πρόσων τῆς ἀπα-
δευσίας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς καταραφίδιου ρυγχίσεως του
πρὸς πολιτικὸν κέρδος ἀνδρῶν ἐξ ἐπικρατή-
σισιν ἀλλαζει, τὸ μέσον δια τῆς διαθέμεως τῶν
ἀδυνατιῶν, τῶν πεζῶν του σύλλογο.

Ἐν ἀλληλεπιδρασις πολιτευτῶν ἔνει αἱρῶν
πρὸς λαὸν ἀπαιδευτὸν πολιτικῶς, εἰναι δὲθρίσα
εἰς τὴν ὑπαρξίν ἐλευθέρων κρατῶν· καὶ ἐντούτοις
διὰ τῆς ἀλληλεπιδράσεως τῶν δύο τούτων πολι-
τικῶν παραγόντων κινεῖται ἡ πολιτικὴ μηχανὴ
τῆς πολιτείας ἡμῶν, καὶ αὕτη φέρει τὸν ἐκλο-
γέα πρὸ τῆς καλπῆς. Καὶ ἐν τούτοις καὶ ἡ κυ-
βέρνησις εἰναι ἀπόρροια καλῆς κοινωνίας· ἀσύ-
τακτος κοινωνία δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ συν-
τεταγμένην Κυβέρνησιν. Ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη
ἔχει χρείαν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας, ἔλεγε πρὸ¹
μικροῦ εἶ; τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Γερμανικοῦ Ἐ-
θνους² αἱ δὲ κοινωνίαι οὐδὲ ἀναμορφοῦνται πολι-
τικῶς, οὐδὲ ἀναπλάσσονται ἥθυκως· διὰ τῶν ἤ-
ρων καὶ τὸ εἶδος σκελετωδῶν τύπων, οὓς ἐφευρέ-
σκει ἐκάστοτε ἡ πολιτικὴ φιλοσοφία αὐτοσχεδίων
κομματαρχῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς λυμαίνομέ-
νης τὸν λαὸν διανοητικῆς στερώσεως.

Φίλε κ. Συντάκτα!

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος Σαχ., ἀνέφερατε τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ λιμένος, γινώσκων δὲ ὅτι καὶ ἐπιθυμεῖται καὶ ἄγαπᾶτε τὴν ἀλτήσειν τῶν προγυμάτων, ἐπιχειρῶντας πληροφορήσω ὑμᾶς περὶ δύο ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τὴν περὶ τοῦ πειράματος τοῦ ἥδη ἐκτελουμένου γενομένην μεταξὺ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, συνεπείᾳ ἔγκρισεως τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ Ἕργολάβου συμφωνίας.

Τμεῖς ἀναφέρετε ὅτι, διὰ τῆς περὶ τοῦ πε-
ράματος συμβάσσεως ταύτης, προσδιωρίσθη τίμημα
τῶν διαιφόρων ὑλικῶν ἀπειλής θέλουσι χρησιμοποιε-
νθῆ εἰς τὸ κατασκευασθήσομενον μέρος, ὅλως ἴδι-
όρρυθμα καὶ ἔνα πρός τὰς προηγουμένας συμφω-
νίας· τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι κατὰ
τὸ ἄριθμον δύον τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Kondel σχεδια-
σθείσης εἰδικῆς ταύτης συμβάσσεως, αἱ τιμαὶ τῶν
διαιφόρων πετρωμάτων ἐλήρθησαν ἐκ τοῦ σχεδίου
τοῦ Παραγγελ κατὰ τὸν προσδιωρισμὸν τὸν γενέμε-

νον ὑπὸ τῆς Διειθύνσεως τῶν δημοτίων ἔργων, ἡ·
τοι τῶν μὲν πετρωμάτων πρὸς φράγκα 4 τὸ κυ-
βικὸν μέτρον, τῶν δὲ λίθων πρὸς ἐννέα φράγκα
τὸ κυβικὸν μέτρον; τῶν ὅγκοις 100ν πρώτης κα-
τηγορίας 12 φράγκα τὸ κυβικὸν μέτρον, δημοίων
τῆς δευτέρας κατηγορίας 14 φράγκα τὸ κυβικὸν
μέτρον, καὶ δημοίων τῆς τρίτης κατηγορίας 16
φράγκα τὸ κυβικὸν μέτρον.

Ανεφέρατε προσέτι ίνμεις διτί ή περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος ἀρχικὴ σύμβασις ἐπεκυρώθη διὰ Νόμου καὶ ἀποτελεῖ Νόμον τοῦ Κράτους, καὶ διτί εἰπομένως οὐδεμίᾳ δύναται νὰ ἔχῃ ισχὺν ἀπέναντι ταύτης ἡ τελευταία περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ περάματος εἰδίκη συμφωνία· καὶ τοῦτο ἀκόμη τὸ μέρος εἶναι ἐσφραγισμένον, διότι κατὰ τὸ ἅρθρον 40 τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως δὲ νόμος συνεδριακήν νὰ προκληθῇ, συνεπείᾳ δὲ τούτου ἐψηρίσθη ὑπὸ τῆς θεολογίας, οὐχὶ ἵνα ἐγκρίνῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ συμβάσει ἔκεινῃ συμφωνίαις, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν εἰσπραξιν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τόσον ὡς πρὸς τὸ ποσόν, ὃσον καὶ πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐργολάθου τοῦ Διμένος, προσέτι δὲ καὶ διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἵνα συνάψῃ δάνειον εἰς Βάρος τοῦ λιμένος ἐὰν χρειασθῇ πρὸς ὀλοσχερῆ πληρωμὴν τοῦ ἐργολάθου. Μόνον διὰ τὰ δύο ταῦτα προεκλήθη ὁ Νόμος καθόσον πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἔργου ἀφορῶντος αὐτὸν, ἡ ἐπιτροπὴ μὲ μόνην τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου δύναται κατὰ τοὺς ισχύοντας Νόμους νὰ τὸ πρᾶξη.

Ταῦτα μόνα ἐνδύμισα ἀναγκαῖον νὰ ἔπειξηγήσω
ὑμῖν, καὶ οὐ παρακαλῶ νὰ τὰ φιλοξενήσητε ἐν
τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι. Γνωστὸν δὲ εἰναις ὑμῖν διε
ἡ κατασκευὴ τοῦ πειράματος τούτου ἐγνωμοδοτή-
θη ὑπὸ τῶν Γάλλων Μηχανικῶν διὰ νὰ χρησιμεύ-
ση ὡς ἀπόδειξις ὅπου εἰς τὸ πειράματος θέμα
κατασκευῆσαν μέρος τοῦ χυματοθραύστου, εσφαλεῖν δι-
έργολαδῆς ή πταλεῖ ή φύσις τοῦ ἑδάφους, καθιζά-
νοντος ὑπὲρ πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν. "Οσον
δ' ἀφορᾷ τοῦτο διὰ τῆς τελευταίας εἰδίκης συμ-
βάσεως διετηρήθησαν ἀκέραια δλα τὰ δικαιώματα
τῶν μερῶν, ὃστε οὐδεμία διάβηθη δύναται νὰ ἐ-
πέλθῃ συμφωνήθεισης κατασκευῆς τοῦ μικροῦ τού-
του μέρους λόγω πειράματος.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαν-
ρέτου ὑπολήψεώς μου. Π.

Σημ. Φορολογ.— Ήσως δὲ ἀξιότιμος ἐπιστέλλεται
λαν νὰ ἔχῃ δίκαιου ώς πρὸς τὴν πρώτην τῶν πα-
ρεταρησεών του, τὴν τιμὴν δηλονότι τῶν διαφό-
ρων κατηγοριῶν τῶν λίθων, δὲν δυνάμεθα ἐν τού-
τοις νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς ὁρθότητος τῆς δευτέ-
ρας. Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τίνα μέρον τῆς
συμβάσσεως ἡδεῖλην δὲν νόμος νὰ περιβάλῃ μὲ τὴν
ἰσχὺν καὶ τὴν ἴδιατητά του, ἐφ' ὅσον αὐτὸς δὲν νόμος
δὲν ποιεῖται οὐδεμίαν περὶ τούτων διάκρισιν, ἀ-
ναφέρεται δὲ εἰς ὄλοκληρον τὴν σύμβασιν, ηὗτις
οὗτω πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς τὸ ἐνίατον καὶ ἀδιτιρα-
τον. Οὐσιώδες μέρος τῆς συμβάσσεως ἔστιν ἡ κα-
τακευὴ τοῦ λιμένος κατ' ἀποκοπὴν καὶ δὲ προσδι-
ορισμὸς τοῦ τιμήματος· ἡ σύμβασις αὕτη ἐν συγ-
νόλᾳ ἔγνετο νόμος τοῦ κράτους καὶ μόνον διὰ
νόμου δύναται νὰ τροποποιηθῇ ή ν' ἀλλοιωθῇ κα-
τὰ τὰ οὐσιώδη αὐτῆς μέρει· διταν δὲ δὲν νόμος δὲν
διακρίνει καὶ δὲν διχοτομεῖ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
διακρίνωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ λέγωμεν τοῦτο τὸ μέ-
ρος τοῦ νόμου εἰναι ἀπαραβίαστον, ἐκεῖνο δὲ ἀνε-
γράφη διὰ νὰ παραβιάζηται.

ΔΙΑΦΟΡΑ

‘Ο ἐνταῦθα ἐμπορικὸς Σύλλογος εἰς Ερμῆς διέτασ-
τον κ. Προέδρου αὐτοῦ συνεχάρη τὴλεγραφικὰς
τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἡμῶν κατὰ τὴν προχθε-
σινὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνοματός Του. ‘Ο Βασιλέας
εὐηρεστήθη ν' ἀπαντήσει εὐχαριστῶν τῷ Συλλόγῳ.
— “Θμοίον τηλεγράφημα ἀπήγουντε τῷ Βασιλεῖ
καὶ δὲ ἡμέτερος κ. Δήμαργος, ἐπὶ τῇ ἴδιᾳ εὐκαιρίᾳ

ρία, εἰς ὃν τηλεγραφικῶς διεῖσθάσθησαν εὐχαριστήρια.

— Λέγεται ὅτι δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τοῦ 'Υπουργεῖου ἡ ἀπὸ τοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Πατρών καὶ 'Ηλείας παρατησις τοῦ κ. Νικηφόρου Καλογερᾶ. 'Η μὴ ἀποδοχὴ αὗτη δὲν γνωρίζομεν ποιας δύναται νὰ ἔχῃ συνεπείας, ἀλλ' ὅσας δήποτε καὶ ἀν ἔχῃ βεβαίως δὲν θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὴν ἐπάνοδον ἐν μέσῳ τοῦ ποιμανίου του τοῦ κ. Νικηφόρου.

— Ἐγένετο δμως ἀποδεκτή ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ ἡμετέρου Νομάρχου κ. Σ. Ζορμπᾶ, δύτις καὶ πρὶν τούτους ἐγκατέλιπε κρύφα καὶ ἄνευ ἀδείας τὴν θεσιν του, ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ πλέον. 'Ο τρόπος οὗτος τῆς φυγῆς τοῦ κ. Ζορμπᾶ ἦτο δ μόνος προσδιάλων εἰς τὴν ἐνταῦθα πολιτείαν του καὶ εἰς τὴν ἐν πᾶσι ἀξιοθέρηντον αὐτοῦ ἐνέργειαν παρ' ἡμῖν. 'Η περὶ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου γνώμη τοῦ «Φορολογουμένου» ἦν ἐκύρωσεν ἀδιάσπαστος σειρὰ οἰκτρῶν γεγονότων καὶ ἀποτυχίῶν, εἰναι πρὸ πολλοῦ γνωστὴ, θεωροῦμεν δὲ περιττὸν ν' ἀπασχοληθῶμεν καὶ ἥδη περὶ αὐτοῦ, μ' ὅλον διατελεῖ πρὸς τὸν τόπον ὀφειλέτης πολλῶν ὀφειλῶν¹ πρωτίστη δ' αὐτῶν ἐστὶν διε δὲν ἀπελογήθη ἐπὶ δειναῖς κατηγορίαις ἃ; ἐπέριψε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔντιμος καὶ θαρραλέος δημοτικὸς ὑπάλληλος, ὃν ἡ μικροτέρᾳ ἀποτελεῖ στίγμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ παρελθόντος. 'Αλλ' ἀπὸ τοὺς ήθικῶς ἀναξιωχρέους δὲν περιμένει κανεὶς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας. 'Ο πρώην ἡμέτερος κ., Νομάρχης διατελεῖ ὀφειλέτης καὶ πρὸς τὴν διορίσασαν καὶ περιθάλψασαν αὐτὸν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τῆς δύοις τὸ χανδάκωμα ἐνταῦθα τόσον συντέλεσεν δ νοινεχῆς καὶ πολιτικώτατος κ. Ζορμπᾶς, ἀλλὰ τοῦτο ἀνάγεται εἰς ἰδιαιτέρους κύκλους εἰς οὓς ἡμεῖς δὲν εἰσερχομέθω.

— « Ή πόλις ήμῶν ὑπὸ ἀστυνομικήν ἔποψιν διατελεῖ εἰς οἰκτράν καὶ ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν παρομοίαν τῆς ὁποίας οὐδεμίαν ἐνθυμούμεθα ἐπικρατήσασεν εἰς ἄλλην ἐποχὴν. » Εγένετο λόγω, διὰ νὰ μὴ μακροδογημεν, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν. Ότι ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει ποσθε κατ' οὐσίαν. Ὅπαρχει κατὰ τύπους ἐν σύστημα διπερ δὲν ἡγεύρουμεν τι εἶναι, διότι ἐκ τῶν ἔργων του φαίνεται ὅτι οὐδὲν εἶναι. Θλιβόμεθα πολὺ διτ τόση τοῦ παρελθόντος ἔργασία ἀπέστη εἰς μάτην καὶ διτ εὑρισκόμεθα εἰς τὸν λυπηρὸν ἀνάγκην νὰ οἰκείρωμεν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀπωλέσεσαν τὸ μόνον αὐτῆς ἔγκαλλώπισμα καὶ τὴν μόνην ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογίαν, πῃς ἡτο ἡ ἔκδηλωθεῖσα πρόθεσίς της ν' ἀνυψώσῃ τὴν ἀστυνομίαν παρ' ήμιν εἰς περιπτώην θεσμοῦ σημαίνοντος καὶ τὰ πρῶτα ἐπὶ τοῦ προκειμένου λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Τὰς συνεπείας ἐλλείψεως ἀστυνομίας δὲν ἀναγράφομεν, διότι διοι τὰς συναντῶμεν καθε στιγμὴν καὶ εἰς διας τὰς ἀναφορὰς τοῦ Βίου ποιούμεθα μόνον τῷ κ. Δημάρχῳ ταύτην τὴν ὑπόμνησιν καὶ ἐσμὲν έξαιδις διτ θὰ ἐπιδράσῃ αὐτη ὑφελίκως δι' αὐτὸν καὶ τὸν τόπον: Εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχοντίαν του διοι τὸ γόντρον προσέδιδε μέχρι τοῦδε ἡ προσπάθεια πρὸς ίδρυσιν καλῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ σχετικὴ εἰς τοῦτο ἐπιτυχία του' διτ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν συνεχωρίθησαν μέχρι τοῦδε πολλαὶ παρατείψεις ἡ μειονεκτήματα, μόνον καὶ μόνον διότι ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τῶν φιλησύχων δημοτῶν, περὶ ίδρυσεως καλού ἀστυνομικοῦ συστήματος καὶ τέλος διτ εἶναι ἀπόνοιας ἀκρα εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν πίστιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἡ ἔγκαταλειψίς τοῦ συστήματος διπερ ἀπ' ἀρχῆς παρεδέξατο ως πρὸς τὴν ἀστυνομίαν. Δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Δήμαρχον ἔξελιπον ήδη καὶ τὰ ἐμπόδια εἰς ἀ προσέκρουον τυχὸν αὶ ἀγαθαὶ προθέσεις του: σήμερον δικαιοῦται νὰ εἴπῃ τις διτ πᾶν διτ προέρχεται ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης πηγᾶς εἰς πονηρᾶς διαβέσσεως.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28 τρέχοντος ὥμιληση ἡ Ιεροκύρυξ κ. Ὡλ. Βλαχόπουλος ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Τὰ ἐπόμενα ἀπηγόθυνε πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Ζαχύνθου ὁ ἀπολογητὴς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Νομάρχης κ. Β.Θ. Σπυράκης, γιώστρος ἐνταῦθα ἐκ μακρᾶς καὶ εὐδοκίᾳου ὑπηρεσίας. Τὴν παῦσιν τοῦ κ. Σπυράκη νομίζομεν σημαντικὴν ζημίαν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τοιεύντην δὲ θάτο πολαρέωσιν αὐτὴν οἱ εὐτυχήσαντες νὰ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀλλας ἰδιότητας τοῦ ἐντέμου τούτου ὑπαλλήλου.

α' Επί δύο ἔτη διατελέσσεις ως Νομάρχης Ζακύνθου, δύναμαι μετὰ θάρρους νὰ εἴπω διειδένα ήδη δικηγορίας, τιςώς μάλιστα ἐν τῇ αὐστηρᾷ τοῦ καθηκοντός μου ἐκπληρώσει παρεπίκρανά τινας, ἀλλὰ καὶ τούτῳ ἀποκρύψω πεποιθώς εἰς τὸ φιλόνομον τῶν κατοίκων τῆς Ἐπτανήσου, ἐν ᾧ ἐπὶ δεκαετίαν διέμεινα ως διοικητικὸς ὑπάλληλος.

‘Η νέα Κυβέρνησις ἐν τῷ δικαιώματι αὐτῆς μὲ
ἀπέλυσε τὴς ὑπηρεσίας (ἴσως διότι ὁ μεγαλόφρον
κ. Τρικούπης χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζῃ προσωπικῶς,
ἄνευ συστάσεως τονος, εἰς μόνα τὰ δικαιώματα
τῆς ὑπηρεσίας ἀποβλέπων μὴ προήγαγεν εἰς τὴν
Θεσσιν τοῦ Νομάρχου.) Δὲν παραπονοῦμαι, οὐδὲ ἀ-
σχάλλω, λυποῦμαι μόνον διότι ἀπομακρύνομαι
τῇς ώραίς ἀληθῶς Ζεκύνθου καὶ τῆς φιλτάτης
μου ὑπηρεσίας, ἐν ᾧ τεσσαράκοντα καὶ ἔξι ἔτος δι-
έμεινα ἀποκτήσας ἥδη ἐκ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ
μετοχικοῦ ταμείου σύνταξιν ἐκ δρ. 471.

“Οθεν ἀποχαιρετίζων τοὺς κατοίκους τῆς νήσου εὐχαριστώ πάντας διὰ τὴν ἀγάπην θν πρὸς ἐπεδέξαντο.

Ἐν Ζεκύνθῳ τῇ 25 Ἀπριλίου 1885.
ΕΥΘ. ΣΠΥΡΑΚΗΣ
τέως Νομάρχης Ζεκύνθου

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ περὶ ἀριθμούς τῶν
ἴμποροδικέων νόμου ὑπὲ

N. ΒΑΧΑΤΩΡΗ
δικηγόρου.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι, καν τε πρόκηται περὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, μὴ φερόντων οὐδὲνός ἐμπόρου ὑπογραφήν, οὐδέ τις ἀφορῶντων εἰς ἐργασίας ἐμπορικάς, κολλυβιστικάς, τραπεζιτικάς, ή μεσιτικάς, τὸ ἐμποροδικεῖον εἶνε, οὐδὲν ήττον, ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἐναγόμενος δέν ζητήσῃ ρήτως τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, καίπερ προθάλλων ἔνστασιν ἀναρμοδιώτητος. Η γνώμη ὅμως αὕτη, ήτις, δὲν εἰκείω πως, κατέστη ἀπὸ πολλοῦ ἥδη σταθερὰ τῶν δικαστηρίων νομολογία, εἶνε, φρονῶ, ημαρτυρένη, διὰ τοὺς ἔντις λόγους:

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικῶν νόμων εἶνε πιστὴ μετάφρασις τοῦ ἄρθρου 636 τοῦ Γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος. Προκειμένου δὲ περὶ θεσμοῦ Γαλλικῆς καταγωγῆς, φρονῶ, διτοι ἀσφαλεῖς πρὸς ἔρμηνεαν αὐτοῦ ὅδηγοι δύνανται νὰ ὥστι, πρὸ πάντων, οἱ Γάλλοι νομοδιδάσκαλοι καὶ ή Γαλλικὴ υομολογία. Καὶ δὴ, κατά τε τοὺς νομοδιδασκάλους τούτους καὶ τὴν εἰρημένην νομολογίαν, ἡ προκειμένη διάταξις δὲν σκοπεῖ νὰ καθιερώσῃ ἄλλο τι, εἰμὴ σχετικὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικού ἐπὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν, τῶν μὴ φερόντων ὑπεγραφὰς ἐμπόρων, οὐδὲ ἀφορῶντων εἰς ἐμπορικὴν αἰτίαν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, δο νομοθέτης προθέτει νὰ καθιερώσῃ ἀναρμοδιότητα, προτεινομένην ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου καὶ οὐχὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὡς συνέβαινε πρὸ τῆς διατάξεως ταύτης, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Γαλλικοῦ διατάγματος τοῦ 1675, διτοι ἡ ἀναρμοδιότης ἐπὶ τῶν τοιούτων εἴδους γραμματίων ἦτον ἐπόλυτος, δυναμένη νὰ τπροταθῇ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος (Dalloz ἐν τῇ λέξει *compérence commerciale § 198—238*). Προκειμένου δὲ οὕτω περὶ ἀναρμοδιότητος σχετικῆς, ἀρκεῖ εἰς τὸν ἐναγόμενον νὰ ἴσχυει τοῦ, διτοι τὸ γραμματίον

δὲν φέρει ὑπογραφὴν ἐμπόρου, οὐδὲ ἀφορᾶ εἰς αἰτίαν ἐμπορικὴν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ ἴσχυρισμοῦ του νὰ αἰτήσῃ ἵνα τὸ ἐμπορικεῖον κηρυχθῇ ἀναρμόδιον, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ αἰτήσῃ καὶ τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον τοιαύτη αἴτησις εἶναι δῆλως περιττὴ, ἀφοῦ διὰ τῆς ἐν τέλει τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἐκφράσεως: «εἰὰν δὲ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ οὕτης ἀπαραλλάξτου καὶ ἐν τῷ Γαλλικῷ κειμένῳ «*S'il en est requis par le défendeur* τοῦ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου δὲν ἦτο, κατὰ τὰ εἰρημένα, νὰ καθιερώσῃ πανηγυρικὰς, οὗτως εἰπεῖν, ἐκφράσεις, ἢ αἰτήσεις, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ κανονίσῃ, καὶ μόνον νὰ κανονίσῃ σχετικὴν ἀναρμοδιότητα, καταργῶν οὕτω τὴν πρότερον ὡς εἴρηται, ἰσχύουσαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ εἰρημένου διατάγματος τοῦ 1675 ἀπόλυτον ἀναρμοδιότητας»*Οὐτὶ δὲ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, πρόδηλον καθίσταται καὶ ἐκ τῶν ἕξῆς, ἢτοι 1) ἐκ τοῦ διε ταὶ οἱ Γάλλοι τὴν τοιαύτην ἔνστασιν ὀνομάζουσι «declinatioire» δὲστιν, «ἔνστασιν ἀναρμοδιότητος» 2) ἐκ τοῦ διε ή ἔνστασις αὐτη πρέπει νὰ πρότεινηται ὑπὸ τοῦ ἐναγόμενου *in litis* ἐπὶ ποινῇ ἐκπιτάσεως 3) ἐκ τοῦ διε ἐὰν δὲ ἐναγόμενος δὲν ἐπικαλεσθῇ *le declinatioire*, δηλ. τὴν ἔνστασιν τῆς ἀναρμοδιότητος, τὸ ἐμπορικεῖον δὲν δύναται ν' ἀπόσχῃ ἐξ ἐπαγγέλματον (*Dalloz αὐτόθι § 213*). ὁστε μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ αἴτησις περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια εἶναι: δῆλως περιττὴ, οὐδὲ καθιστᾶ ἡ ἐλλείψις τοιαύτης αἰτήσεως ἐλλειπή, ἢ πλημμελῆ τὴν τῆς ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν καὶ ὡς τοιαύτην δῆθεν ἀπαράδεκτον, ἀφοῦ μετὰ τὸν ἴσχυρισμὸν τοῦ ἐναγόμενου περὶ ἐλλείψεως ὑπογραφῆς ἐμπόρου καὶ ἐμπορικῆς αἰτίας καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ κηρυχθῇ τὸ δικαστήριον ἀναρμόδιον, ἡ ἔνστασις τῆς ἀναρμοδιότητος εἶναι πληρεστάτη, κατὰ τοὺς δικονόμικοὺς κανόνας, καὶ οὐδὲν πλέον ἀπαιτεῖται, ἀφοῦ ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, *quae* καθιστῶσιν αὐτὸν ἀναρμόδιον, προεβλήθησαν σὺν τῇ περὶ τούτου αἰτήσει, καὶ ἀφοῦ μεθ' ὅλα ταῦτα, προταθείσης πλήρους τῆς ἔνστασεως τῆς ἀναρμοδιότητος, τὸ ἐμπορικεῖον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, ὑπόχρεον δὲν ἐκ τοῦ νόμου νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην αἰτήσεως καὶ περὶ τῆς παραπομπῆς ταύτης, ἢτις, τῷ ἐπιβάλλεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς καθῆκον, ἀτεμὴ προκειμένου πλέον περὶ διαφορᾶς, ὑπαγομένης εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχοδιότητα, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμπορικείων νόμου, καθ' ὃ τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀ.) πᾶσαν διαφορὰν, ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συνσλλαγὰς καὶ β) πᾶσαν μεταξὺ οἰωνοδήποτε διαφορὰν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς (*Dalloz, Compté de Commerce* § 238) οὐδὲ δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων τούτων, νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς ρήσεως ἢ τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν δὲ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ «*le tribunal de commerce sera tenu de renvoyer au tribunal civil*», *s'il en est requis par le défendeur* διεστὶ ἡ βῆσις αὐτη δὲν ἔχει, κατὰ τὰ προεκτεθέντα ἀλλην ἔννοιαν, εἰμὴ τὴν τῆς σχετικῆς ἀναρμοδιότητος, ἐπελθούσης μετὰ τὴν ἀπόλυτον, ἢν καθιέρου, ὡς εἴρηται τὸ διάταγμα τοῦ 1675. «*La discussion, légitime* δ *Dalloz* ἐν § 198 condū isit à l'adoption du Système compédeince, organisée par les art. 636 καὶ 637 *Lod. Com.* «*Διλῶς τοιαύτη ἐρμηνεία ἀντίκειται προδόλως εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου, διτις πρέπει νὰ ἥγει πάντοτε, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτικοὺς κανόνας, δ δῆλης τῆς ἐρμηνείας τῆς διατάξεως του, ἵνα μη ἀλλωτε παρεκκλήσωσιν οἱ νόμοι εἰς τὸ ἐναντίον ἐκείνου, διπερ δι' αὐτῶν διώκεται.* »*Διαχωροῦντες δὲ* ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκ τῆς ἀφορμῆς τοῦ νομοθέτου εἰς τὸ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμπορικείων νόμου,*

δὲν δυνάμεθα, οὐδὲν νὰ κλίνωμεν εἰς τὸ διὰ ἐσκόπει
δι' αὐτῆς νὰ τροποποιήσῃ τὴν ἀπόλυτον ἀναρμο-
δίστητα εἰς σχετικήν, καὶ διὰ τοῦτο ή ἀνωτέρω
παρατεθεῖσα βῆτος τῆς διατάξεως αὐτῆς, συνδυα-
ζομένη καὶ πρὸς τὸ προμνημονεύθεν διάταγμα τοῦ
1675, δὲν δύναται νὰ ἔξηγηθῇ ἀπλῶς κατὰ γράμ-
μα. διότι ἡ γραμματικὴ αὐτοῦ ἔμμνεται δὲν συμ-
βιδέται πρὸς τὴν λογικὴν ἔννοιαν, ητίς καὶ ἡ
βαθὺδιανή πρέπει νὰ ὑπερέχῃ ἔκεινης. οἱ δίδεναι νό-
μους οὐ τὸ γινώσκειν τὰ ῥήματα, ἀλλὰ τὴν δύ-
ναμιν αὐτῶν. (Ἀρμεν. Δ'. ἀ. § 9). Ἐκτὸς τού-
του ἀμφότεραι αἱ ἔμμνειαι αὗται, δηλ. ἡ γραμ-
ματικὴ καὶ ἡ λογικὴ, πρέπει νὰ συμβαδίζωσι.
Συμβαδίζουσι δὲ πληρέστατα ἐπὶ τοῦ προκειμένου
διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἰστορικῆς συναφείας
τῆς προκειμένης διατάξεως πρὸς τὸ προγούμε-
νον αὐτῆς διάταγμα τοῦ 1675 καὶ φέρουσιν οὕτω
προφράνθις εἰς τὸ πόρισμα, διότε ὑποστηρίζομεν, διότι
δηλ. τὸ ἀρθρό. 6 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμπο-
ροδικῶν νόμου καθιεροῦ ἔντασιν ἀναρμοδιότητος
σχετικῆς, ητίς εἶναι πλήρης καὶ κατὰ τύπους παρα-
δεκτὴ ὅταν περιγράφεται λογική, νόμιμον λό-
γον καὶ αἴτησιν τοῦ νὰ κηρυχθῇ τὸ ἐμποροδικεῖον
ἀνάρμοδιον, χωρὶς νὰ ἡ· ἡ ἀνάγκη καὶ αἴτησεως
περὶ παραπομῆς τῆς δίκης εἰς τὸ πολιτικὸν δι-
καστήριον.

Τὴν ἔμμνειαν ταῦτην ὑπεστήθεια ἀλιτοτε καὶ
ἔνωπιον τοῦ ἔνταυθα Ἐφετείου, οὗτονος ἡ μειονο-
ψηφίκη συνεμφέρει αὐτήν. Πιστεύω δὲ διὰ
τῆς συζητήσεως θὰ ἐπικρατήσῃ, διότι εἶναι, μια
φαίνεται, ἡ δροθότερα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28 τρέχοντος μηνὸς
τελοῦντες μηνηδόσιν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐ-
αγγελισμοῦ, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς
μακαρίτιδος μητρός μας

ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ Δ. ΤΡΙΑΝΤΗ

Πάρακαλούμεν τοὺς εὐαρεστούμενους ἵνα πο-
στήσωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Γρ-
ψιστον δεήσεις των.

Πάτραις τὴν 26 Ἀπριλίου 1885.

Οἱ γιοι

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΤΡΙΑΝΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΡΗΓΑΣ
ΗΑΙΔΑΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28 φθίνοντος τελοῦρεν
μηνηδόσιν ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς Παντανάσσης ὑ-
πὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος μη-
τρός καὶ ἀδελφῆς ἡμῶν ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ Γ. ΦΑΡΣΗ.

Πάρακαλούμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους
ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς
τὸν Γρψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα οἱ ἀδελφοί

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτ. Συμβούλου
τῆς 21 τρ. μηνὸς ἐξέλεγη ἐξαμελῆς ἐπιτροπὴ¹
συγκειμένη ἐξ ἐμοῦ καὶ τῶν κ. κ. Γ. Τζερίδου,
Νεκολ. Θωμαπούλου, Νικ. Φινιοπούλου, Αντ. Πι-
κραμένου καὶ Άνδρ. Σωφρονοπούλου ὅπως ἐκ τοῦ
τυνομολογηθέντος δικαιούχου ἐκ δραχ. 250 χιλιάδων
πληρωση ἐξ ἀναλογίας τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν
παρὰ τοῦ δημοτοῦ δυνάμει χρηματικῶν ἔνταλμάτων,
καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Εἰδόποιονται ὅθεν διὰ τῆς παρούσης δι' ἔχον-
τες λαμβάνειν, ὅπως προσέλθωσιν ἐνώπιον τῆς ἀ-
νωτέρω Επιτροπείας μετὺ τῶν σχετικῶν δικαιο-
λογητικῶν ἔγγράφων.

Ἡ Επιτροπεία θέλει συνεδριάζει τὴν Τρίτην
τοῦ Τετάρτην ἡμέραν ἐκάστης ἐδόμαδος ἐν τῷ
δημοτ. καταστήματι τὴν τετάρτην ὥραν μ. μ.

Ο πρόεδρος τοῦ δημοτ. Συμβούλου
ΕΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

LA CONFIANCE

Η ΕΜΠΙΣΣΟΣΥΝΗ

Τοῦ περιθυρίου τοῦ κυρίου
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΧΑΡΔΑΛΑΜΠΗ.

—)(—

Ἀναγγωρισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 18
Ιανουαρίου 1883 Βρο. διατάγματος ὑπὸ τὴν
ἐπιτροπὴν εῆ Ἐμπισσοσύνη καὶ ὑπαγομένη ἀπο-
κλειστικῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν
δικαστηρίων. Κεφάλαιον τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ
ἀποθεματικοῦ φρ. 40,000,000. Ἔδρα ἐν Παρ-
ισσοῖς (δόδες Favart) N. 2.

Γενικὸν πρακτορεῖον αὐτῆς ἐν Ἀθήναις (δόδες
Πανεπιστημίου) ἀρ. 51.

Πρακτορεῖον ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρώτου πατώ-
ματος τῆς μεγάλης οἰκίας τοῦ κ. Π. Δριβελλοπού-
λου (δόδες Καλαβρύτων).

Τηπιζθεν ἀφοσιωθεὶς εἰς τὴν ἔκμαθησιν τῆς
διὰ κλειδοκυμάτων (πιάνου) καὶ τῆς φωνητικῆς
μουσικῆς, καὶ τελειοποιήσεις εἰς ταῦτα, πρὸ πολ-
λῶν ἐντῶν μετῆλθον καὶ διάφορα μέρη εύδοκίμως
καὶ ἐπιτυχῶς τὸν διδάσκαλον, καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐ-
πίσης εύδοκίμως ἐδίδαξε. Ὡς ἐνναὶ γνωστὸν τοῖς
πολλοῖς. Δόγιος δῆμως διάφορος, μὲν ποτόδιζον καὶ
γ' ἀφοσιωθεὶς εἰς μόνην τὴν ἔχστακην τοῦ ἔργου
τούτου καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπόλιτῶν μου-
νὶς ζητήσω. Τώρα οἱ λόγοι ἐκεῖνοι ἔξελιπον καὶ
ἀποφασίσας νὰ μετέρχωμαι ἐνταῦθα τὸν διδά-
σκαλον τῆς διὰ κλειδοκυμάτων καὶ φωνητικῆς
μουσικῆς, καὶ νὰ παραδίδω κατ' οἰκον τῶν μα-
θητευομένων μαθήματα ἐπ' ἀναλόγῳ χρονίη, καὶ
ἀποφασίσας εἰς μόνην τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο νὰ πε-
ριστρέψω, επιστρέψω τὴν συνενήθηση τοῦ
συμπόλιτῶν μου, μοτσχόμενος ταχείαν καὶ ἀπο-
τελεσματικὴν πρόσδοσον εἰς τοὺς μάθητάς μου.

ΣΠΥΡ. ΜΠΙΤΣΗΣ.

ΑΠΟΣΜΑΣΜΑ

Ἐκ τῆς ὑπὸ δραχ. 544 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐμπο-
ροδικοῦ Πατρῶν.

Αἱ ταῦτα.

Κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν ἔν-
ταῦθα ἐμπόρον Χρήστον Σταυρόπουλον.

Ορίζει ἡμέραν ἐνάρεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ
τὴν 19 Δεκεμβρίου π.ε.

Διορίζει προσωρινὸς συνδύκους τὸν Ιωάννη Με-
νιάκην, καὶ Ἀντώνιον Μπρατζαφώλιαν, εἰση-
γητὴν δὲ τὸν ἐμποροδίκην Χρ. Ἀναγνωστόπουλον

ἡμέραν δὲ διὰ τὴν συνέλευσιν τῶν δανειστῶν πρὸς
ἐκλογὴν τῶν δριστικῶν συνδίκων τὴν πρώτην
πέμπτην τῆς ἐδόμαδος ὥραν 4 μ. μ. ἐν τῷ κα-
ταστήματι τοῦ Δικαστηρίου τούτου μετὰ δέκα ἡ-
μέρας ἀπὸ σήμερον, καὶ ἐφημερίδα διὰ τὰς νο-
μίμους δημοσιεύσεις τὴν ἔνταυθα ἐκδιδούμενην ὁ
Φορολογούμενος.

Διατάσσει νὰ έληθῇ διπτωχεύσας εἰς τὰς διὰ
χρέον φυλακὰς, καὶ τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην νὰ ἐ-
πιθεῖσῃ σφραγίδας εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου δριζόμε-
να μέρη.

Διεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πά-
τραις τὴν 16 Ἀπριλίου 1885.

Ο πρόεδρος Ε. ΚΑΡΑΚΛΑΟΣ Ο γραμματεὺς

Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

Ακριβές ἀπόσπασμα

Ἐπ. Πάτραις τὴν 17 Ἀπριλίου 1885.

Ο ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.) Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

Ο τις ἀκριβές ἀντίγραφον

Πάτραις αὐθημερόν

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος τῶν Συνδίκων
ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΠΕΡΙΔΗΨΙΣ

ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ κτημάτων.

Ἡ Ανδρομάχη Ἀποστόλου Κοσμοπούλου σύ-
ζυγος Ιωάννου Τζένου κατοίκος Κερτέζης τῶν
Καλαβρύτων διὰ τῆς ἀπὸ 15 Οκτωβρίου 1880
αἰτήσεως της πρὸς τὸ πρωτοδικεῖον Πατρῶν ἀπει-
θενομένης ἡτούσατο διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους νὰ
ἐπιτραπῇ αὐτῇ ἵνα ἔγειρη τὴν κατὰ τοῦ συζύγου
της Ιωάννη. Τζένου κατοίκου ἐπίσης ἀγωγὴν περὶ²
χωρισμοῦ τῶν κτημάτων της τοῦ συζύγου της Ιωάννης
τοῦ Καλαβρύτων διά της ὑπὸ δραχ. 1884 τοῦ έτους 1880 ἀ-
ποφασεώς του, διέταξε τὴν ἐν περιλήψει δημο-
σιευσιν τῆς ἀναφορᾶς διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ
ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 677 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὁ-
μένα μέρη καὶ διὰ καταχωρίσεως εἰς τὰ τῶν
ἐνταῦθα ἐκδιδούμενων ἐφημερίδων.

Ἐν Πάτραις τὴν 23 Ἀπριλίου 1885

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος τῆς αἰτίου
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Ο ἀρμόδιος τῶν κλητήρων παραγγέλλεται νὰ
τοιχοκολλήσῃ τὴν παρούσαν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου
δριζόμενα μέρη, καὶ καταχωρίσῃ ἡ παρούσα εἰς
τὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδούμενων ἐφημερίδων.

Πάτραις τῇ αὐτῇ

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ.

ΑΓΩ